

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.
Kéziratot vissza nem adunk
Hirdetéseket
a kiadóhivatal veszi föl

Szédületes haladás.

Pécs, 1900. május 17.

Annak a szégyenletes alárendeltségnek, a melybe Magyarország államisége az osztrák centralisták ideálja, az összbiradalmi eszmével szemben a hatvanhetes kiegyezés folytán jutott, mentségül kormányaink és az általuk összetoborzott „államfenntartó” párt mindig arra a nagy haladásra utaltak, a mely nálunk az alkotmány visszaállítása óta minden téren észlelhető.

Az alkotmány visszaállítása csak a hatvanhetes kiegyezésben hozott közjogi áldozatok árán volt lehetséges — így okoskodnak az irányadó politikusok — s ezeket az áldozatokat nem lehet sokalunk, mert ezek hozták ránk azt az áldásos korszakot, mikor a nemzeti munkásság egész erejét belső konszolidálásunkra, szellemi és anyagi haladásunk biztosítására fordíthattuk.

A képviselőház zárszámadási bizottsága most a 1868-tól 1897-ig terjedő harminc évi államháztartásunk eredményeiről szóló jelentésében számol be arról a mi haladásunkról, mert hát arról a mi kormánypárti politikusaink soha egy pillanatig sem kételkedtek, hogy a nemzet vagyonsodása lépést tartott az államháztartás növekedésével s azért ennek szédü-

letes arányait anyagi gyarapodásunk legbiztosabb fokmérőjének tüntetik föl.

Megtanuljuk ebből a jelentésből, hogy *államháztartásunk összes tiszta költségei e harminc év alatt 111 millió forintról 261 millió forintra szaporodtak* s ennek megfelelően emelkedtek az állami bevételek is. *Igy az egyenes adók 58 millióról közel 109 millióra, a fogyasztási adók 12—13 millióról 77 millióra, a bélyeg 3/4 millióról 15 millióra, az illetékek és díjak 7 millióról 24 millióra emelkedtek tiszta jövedelemben.*

Nemde hihetetlenül örvendetes jelenségek ezek? Állami szükségleteink fedezésére a harminc éves ciklus végén 135 százalékkal többet fordíthattunk, mint a mennyivel még 1868-ban be kellett érünk. Köszönhetjük pedig ezt annak, hogy egyenes adó alá eső jövedelmeink harminc esztendő alatt megduplázódtak, mert hisz ezek ugyanazon adókulcs alapján csaknem kétszeres adójövedelmet hoznak s természetes dolog, hogy az adófizető publikumnak ez az óriási jövedelem szaporulata óriási mértékben megszorította a publikum költsékezési kedvét is, az általános gazdagodás mellett senki sem kénytelen a fogáshoz verni a garast, hanem megszorítás nélkül elégítheti ki élvezeti igényeit, a mi természetesen az államfogyasztási adó bevételeit a harminc év előttinek hatszo-

rosára emelte. Aztán meg a kereskedelem, üzleti forgalom is óriási lendületet vett, a minek legékesebben szóló bizonyosága az, hogy a bélyeg és illeték jövedelem most négyszer akkora, mint volt harminc év előtt.

Körülbelül ilyen következtetéseket vonnak le a harminc év államháztartási eredményeiből azok, akik a hatvanhetes kiegyezés dicsőítésére himnusokat szeretnek zengeni a nemzet haladásáról, melyet tisztán a közösügyes alkotmány áldásos gyümölcsének hirdetnek. Ha körülnézünk azonban az országban, egészen más képet látunk. A mezőgazdaság válsággal küzd, ipar és kereskedelem pang, az értelmi kereset csökken s a szellemi proletariátus felburjánzásával fenyegeti az országot; a megélhetés nehéz gondjaival küzdök mindenki s panasztól hangos az egész ország, hogy már-már a legszükségesebbre sem telik.

Honnét hát az állami jövedelmeknek olyan rohamos szaporodása? Nos, hogy nem a vagyonsodásból, annyi bizonyos. A nemzetjövdelem stagnál, legtöbb kereseti forrás csökkenést mutat, csak az adóprés kezelésében tapasztalható fenomenális haladás.

Harminc év előtt mezőgazdaságunk még virágzott s a régi földadó kataszter alapján elég mérsékelt adójövedelmet szolgáltatott az államkincstárnak. Következett aztán a terményárak rohamos hanyatlása,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mi történt?

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtta: Cank Muki.

Tavaszi volt . . . . A nap pazarul ontá szét sugarait, a levegőben madár éneke csattogott, a szellő csókolta a virágzó fákat s azok kéjesen meginogtak, a virágok kileheltek illatlelküket s oly illatos volt a lég . . . Kábitóan illatos! Képes megbontani az agyat, megbolondítani a szerelmes szívet, hogy édes bolondságot kövessen el.

— Szerelmes vagyok — szól e szép tavaszi napon Rémy Aladár gyermekkori játszótársához, Szép Jolánkához.

A lány himzése fölé hajolva csak fél szemével nézett fel az ifjura s mosolyogva felelt: —

— Maga is tud szerelmes lenni? hahaha . .

— Jolánka miért nevet? Nem vagyok-e én is ifju? Nines-e nekem is szívem, melybe az Isten csak úgy beoltotta a szerelem csiráját, mint a maga szívébe?!

A leányka csak tovább mosolygott s hamisan nézett Aladár. Majd könnyed hanghordozással felelt Rémynek: —

— Nem kételkedem egy cseppet sem, hogy magának is van szíve, sőt régen tudom azt is, hogy szerelmes, csak azon nevettem, hogy eszembe jutott, a mit Aladár urfi olyan

fennen szokott hangoztatni: Annak a lánynak mennybeli angyalnak kell lenni, a kibe én bele tudnék szeretni, olyan meg nincs. Pedig már akkor is szerelmes volt, csak ezzel a nagy mondással akarta titkolni, mintha bizony volna ok egyáltalában arra, hogy a szerelmet titkoljuk. Tudom, hogy a szív olyan, mint a virág. Kinyílik, mint az a szép nóta mondja, mikor megjő a kikeletje. Tehát a maga szívében is tavasz van? Lássá Aladár azt nevettem, hogy bizony én már rég észrevettem, hogy magánál is tavasz van, mert néha-néha zöldel . . .

És Jolánka csintalanul felnevetett hasonlatára. Aladár meg csak nézte a jókedvű leányt. Kissé boszankodott is. Hallgatott. Az ablakon durcásan bámult ki a tavaszi verőfénybe. Nem is nézett Jolánkára, a ki ismét szorgalmasan himzett tovább, közbe-közbe halcan felnevetett. Aladár a világot sem nézett volna hátra s két világot sem érdeklődött volna Jolánka jókedve iránt. De ki is hallotta, hogy egy kis lány azt mondja az ő nagy szerelmének megnyilvánulására, hogy zöldel. Hát az mind bolondság volna, a mit ebben az állapotban, huszonhárom éves fejjel megcselekszik. Megérdemelné ez a kis lány, hogy szó nélkül itt hagyja. De még sem. Megvárja, míg kiengetti őt, első lépés lesz erre, ha megszólítja őt Jolánka, ő bizony addig egy árva hangot nem szól, ha mindjárt elfelejt beszélni is: csak azért se.

Ilyen forma gondolatok tisztázták-hajtották egymást Rémy Aladár agyában. Hogy Jolánka

megszólalását türelmesebben várhassa ki, illatos cigarettára gyújtott. (Oly szép tavaszi napon nem is lehet illattalan cigarettát füstölni.)

Jolánka egy ideig csak várta, hogy Aladár urfi egy vagy két szót mégis csak megjegyez kegyesen az ő szavaira, de mindhiába várta. Ránézett az ifjura. Mikor látta rajta, hogy durcáskodik, ajkain bájos mosoly jelent meg.

— Aladár! — szólította meg Jolánka enyelgő hangon az illatos cigarettát füstölő ifjut. Aladár a varázsszóra a lehető leggyorsabb mozdulattal megfordult.

— Parancsol?! — mondá fagyosan, adva az előkelőt.

— Csak azt akartam mondani, hogy maga igazán nagy gyerek! . . .

— De Jolán az Isten áldja meg! Ma nagyon csipkedő kedvében van . . .

— Gondolja? . . .

— Tapasztalom. Előbb szerelmemet zöldségnek nevezi, most meg engem mond nagy gyereknek.

— És nincs igazam?

— Bocsanat Jolánka nagysám, de most az egyszer épen nincs. Az én szerelmem a legkomolyabb érzés, mely nem produkált s nem is produkálhat semmiféle zöldet, hogy joggal elmondhatta volna róla azt, hogy zöldel . . .

— Ugyan ugy-e? — ingerkedék a lány tovább.

— Kételkedik? Hát kegyeskedjék megnevezni csak egyet is tetteim közül, melyre a zöldség bélyegét rá lehetne sütni.

az állam pedig új katasztert készített, a melylyel most a csekélyebb földhozadék után nagyobb adót szed a gazdáktól.

Az ipari, kereskedelmi, értelmiségi kereset jövedelme, tekintettel az aránytalanul magas adókulcsra, régebben elég méltányos számítás szerint vétetett föl adó alá, de az állam pénzügyi közgei felsőbb utasításra minden adókiivetési ciklust kedvező alkalmul használnak föl a megadóztatandó jövedelmi alap mesterséges felszámolására. Így történik aztán, hogy minél jobban apad ezeknek az adózó osztályoknak a jövedelme, annál inkább emelkedik a harmadosztályú kereseti adó.

A fogyasztási adójövedelem fokozásánál meg pláne leleményesek a pénzügyi kormányzat emberei. Ma már fogyasztási adó alá veszik az elsőrendű élelmi szükségleteket is s két-három címen is huznak egy rókáról két-három bört; e mellett pedig egymásután kobozzák el a városok közvetett adóbevételi forrásait, hogy azokat az államkincstár javára nagyobb stilben kiaknázzák.

Ime ez nagyjában az állami jövedelmek fokozódásának a titka s bizony aki tisztán látja a dolgokat és másokat sem akar becsapni, kénytelen bevallani azt is, hogy a bélyeg és illeték jövedelem rendkívüli szaporodása sem az egészséges forgalom gyümölcse. Abból, hogy a bíróságok tulontúl el vannak halmozva muakával s hogy az ingatlan birtok oly sűrűn cserél gazdát, mint a rossz cseléd, az állam nagyszerű bélyeg- és illeték jövedelmekre tehet ugyan szert, de ezeket a jelenségeket még soha sehol a nemzetjólét fokmérőinek nem nyilvánították, sőt ellenkezőleg mindenütt a gazdasági züllés tüneteinek minősítették.

Elmondhatjuk hát bizvást, hogy államháztartásunk harmincéves óriási fejlődésének senki más nem látta a hasznát, csak Ausztria, mert mesterségesen fel-

srófoltt állami bevételeink alapján emelték a kvótánkat s ezzel is gyarapították azt a lavinát, amely eltemetéssel fenyegeti az egész országot.

Hirek.

Pécs, 1900. május 17.

Egy hercegnő válópöre.

Már évek óta foglalkoztatta a *Wrede* Adolf herceg és *Wrede* Ludmilla hercegnő válópöre a bajor, orosz és francia bíróságokat, míg végre a párisi semmitőszék ítélete egy időre befejezte.

1881-ben a magyar származású *Malda-*ner Ludmilla férjhez ment egy lengyel orvoshoz, *Dobrzansky*hoz. A nő katolikus, a férje görög keleti vallású volt. Eleinte Olaszországban, majd Pétervárott lakott a fiatal házaspár.

Dobrzansky Oroszországban honosította magát, a minék következtében neje is orosz alattvaló lett. A házasság boldogtalan volt. A pétervári egyházi hatóság a Bécsben megkötött házasságot semmiesnek jelentette ki. Ezt az ítéletet 1891. április 30-án a szent szinódus is helybenhagyta.

Még 1889-ben megismerkedett *Dobrzansky*né Párisban *Wrede* herceggel, a ki 1892. június 30-án a 16. kerület polgármestere előtt polgári házasságot kötött vele. Ezután az orosz templomban egyháziilag is megáldatták a frigyét. Rövid idő múlva ez a házasság is felbomlott, a herceg pedig visszatért Bajorországba, a hol régi honosságát újból meg akarta szerezni, mert egy gazdag özvegyet akart feleségül venni. A bajor bíróságok előtt pedig pört indított az iránt, hogy ott kijelentsék, miszerint *Dobrzansky*nével kötött házassága semmis, mert *Dobrzansky*né előző házasságának megsemmisítése érvénytelen. A herceg szerint ugyanis *Dobrzansky*né, mint magyar nő jogilag még férjénél van és második házasságra a herceggel nem léphetett.

A bajor bíróság elfogadta a herceg érvelését, mire ez ítéletét a francia bíróságokkal is el akarta ismertetni. A hosszú pör hol a herceg, hol a hercegnő javára dőlt el. A közepe fokon a hercegnő nyerte meg a pört. Az ítélet indoklásában többek közt felhozta, hogy a herceg hamis ürügy alatt feleségét elhagyta, miután tőle havonként 500 frank

járadékot követelt mely követelést teljesítették is.

Wrede hercegasszony erre kettős házasság címen pört indított férje ellen. A herceg ekkor visszavonta a házasságörvényesítő kérvényt. A célja az volt, hogy valami uton-módon megfoszthassa nejét a »hercegnő« címtől, nehogy második feleségén kívül még egy *Wrede* hercegnő szerepelhessen Párisban. Hogy ezt a célját elérje, mereven ragaszkodott ahhoz, hogy első feleségével való házassága érvénytelen. 1899-ben került ez az ügy a párisi semmitőszék elé, a hol *Meliót* ügyész meglehetősen éles módon jellemezte a herceg eljárását. Kritikája kivált akkor lett lesújtóvá, a mikor arról volt szó, hogy a herceg faképnél hagyta Párisban nejét. Bajorországba ment, hogy ismét megnyerje a bajor állampolgárságot s hogy így kifogásolhassa az orosz bíróság illetékességét. Bajorországban tegnap hozta meg az ítéletet a semmitőszék; az ítélet érvényesnek jelentette ki *Wrede* hercegné *Ludmilla* hercegnővel való házasságát, a mivel megadta a jogot *Wrede* herceg első nejének a »hercegnői« cím használatára. A mi *Wrede* hercegnek özvegy *Benítés*-nével való házasságát illeti, arra nézve az első feleség viselkedése a döntő. Ha kifogást emel ellene, bírói döntés alá kerül az is.

Naptrend 1900. május 18-án.

Naptár: péntek, május 18. — Róm. kath.: Felix. — Prot.: Veranc. — Görög-kel.: (máj. 5.) Irene. — Zsidó: Ijar 19. — Nap kél 4 óra 23 perckor; nyugszik 7 óra 32 perckor. — Hold kél este 10 órakor, nyugszik éjjel 3 órakor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül éjjeli fagy várható.

Lögyakorlat a Mecseken.

— (Öngyilkos utibiztos.) Tegnap déli 12 órakor *Battyányi* Béla megyei utibiztos Sásdon a saját házában forgópisztolyal agyonlőtte magát. Hogy mi vitte őt e rettenetes elhatározásra, többféle kombinációk keltek szárnyra, azt mondják, hogy tudomással birt volna arról, hogy nyugdíjba lett volna küldve, e miatt aztán, mert beteges is volt, örülési rohamai is voltak, tegnap az utcán futni is látták, tegnap pedig délelőtt sirt, neje kérdezte tőle, hogy miért sir? Azt felelte, hogy nagyon

— Nos hát hallja — válaszolta *Jolánka* határozottan.

— Valóban kíváncsi vagyok — felelé az ifju kissé meglepetten a határozott hang hallatára.

— Mondja már maga az a körülmény, hogy szerelmes egész komolyan, mint állítja s annak a lánynak, kire szive érzelmeit — hogy úgy mondjam — pazarolja, még meg sem mondta, hogy szerelmes belé, hát ez nem zöldség? Naphosszat sopánkodik, verseket ír s a holdba vágyakozik, átkozza a pillanatot, mikor őt meglátta, a nélkül, hogy tudná, ha vajjon szive ideálja viszonzozza-e érzelmét. Mindez, vallja be *Aladár* urfi egész őszintén, erre nem mondhattam joggal, hogy zöldség? S ha maga ezért mindjárt fel is tudja útni orrocskáját, bizony megérdemelte, hogy nagy gyerekeknek nevezzem. Most tessék tovább duzogni, ha épen tetszik.

Rémy *Aladár* nagyot nézett *Jolánka* szavaira. Az a lelkébe látott. De honnan tudja még azt is, hogy a kibe ő szerelmes, annak még egy picike kis szerelmes szót sem szólt egész életében, pedig oly régen ismerik egymást? Nem mert *Jolánra* nézni. Tudja Isten, úgy borzongott attól a gondolattól, hogy az a lány mindent, de mindent kiolvas szeméből, pedig — egész őszintén — egyrészt nagyon is szerette volna, ha *Jolánka* mindent tud, legalább az ő feladatát azzal megkönnyebbitette volna.

— *Jolánka!* — szólott félénken *Aladár* — honnan tudja mindezt?

Jolánka mosolygott.

— Könyörgöm *Jolánka*, mondja meg — ismételte *Aladár* kérését.

— Nos hát, a kisujjam sügta meg nekem mindezt — válaszolá a lányka nevetve. *Aladár* nagyot nézett. Olyan formán volt, hogy nem tudta, mit szóljon rá, bár érezte, hogy kellene valamit mondania.

— Nincs megelégedve velem *Aladár* urfi? — kérdé még mindig ingerkedve *Jolánka*.

— Kissé zavarban vagyok — felelé *Aladár*.

— Édes Istenem, mi hozta magát anyyira zavarba?

— Nem tudom elgondolni, hogy honnan tudja azt, a mit nekem elmondott, mikor azt rajtam kívül senki sem tudja.

— *Aladár!* tudja meg, hogy mi nők a szerelem iránt rendkívül fogékonyak vagyunk s észreveszszük az első pillanatban, ha valakinek a szivét meghódítottuk a nélkül, hogy egy szót szolna. Nos tehát a maga ideálja is észrevette a maga szerelmét. Elég most már?

— Nem! válaszolá *Aladár* egész határozottan.

— Mit kíván még? — kérdé kíváncsian *Jolánka*.

— Tévedések s félreértések kikerülése végett esedezem, mondja meg, hogy kit gondol az én ideálomnak?

Jolánka merően *Aladár*ra nézett, de nem felelt. *Aladár* háromszor is megismételte kérését, unszolta az unalomig. *Jolánka* nyugodtan dolgozott tovább. Nem szólt. Végre elfo-

gyott a türelme. Fölkelt székéről s nyomatékosan csak ennyit mondott:

— Nem vagyunk még a jövő században, hogy a lányok valljanak az ifiuraknak szerelmet! — s ezzel kisetett a szobából.

Aladár a lányka után nézett. Gondolatai mintha megakadtak volna. Először volt szerelmes oly nagyon. Nem értette teljesen, csak sejtette, hogy *Jolánka* mit akart mondani. Átkozta gyávaságát, bosszus volt önmagára. — Gondolt nagyot s merészet. Megvallja szerelmét *Jolánkának*. Ugy is tudja s ha nem szól, még mindent elront. Így még helyrehozhatja hibáját.

Jolánka visszajött s kezébe fogta munkáját. *Aladár* köhögni kezdett. Izgatottan mozgott a székén. Zsebkendőjével háromszor is letörölte arca verejtékét s aztán halk hangon kezdte:

— *Jolánka*, szeretnék magának mondani valamit.

— Szörnyen kíváncsivá tesz — válaszolá a lányka egykedvűen, minthogy az előkészületekből úgy is tudta, hogy hová lyukad ki a dolog.

— Igérje meg *Jolánka*, hogy meg sem szid, ki sem nevet s őszintén felel.

— Egyebet nem kíván?

— Igérje meg, kérem!

— Jó! Megigérem! De most már hadd halljam, hogy mit akar mondani. Hanem azt kikötöm, hogy ne kerítsen a dolognak nagy feneket. Lehetőleg röviden beszéljen. Kezdje.

bánom, hogy tehozzád sokszor goromba voltam. Egy nőt és négy árvát hagyott hátra a boldogtalan.

— (A „Baranyamegyei Gazdasági Egyesület”) által vasárnap rendezendő tenyész-szarvasmarha-vásár iránt — mint értesülünk — megyeszerte nagy az érdeklődés. Az egyesület is mindent elkövet, hogy az minél jobban sikerüljön. Az utolsó igazg. választmányi ülésen a bíráló bizottságot is egybeállította, melynek tagjai mind szakértő gazdák, mely körülmény biztosítja az igazságos és teljesen pártatlan elbírálást. A bíráló bizottság elnöke Ország Lajos földbirtokos, egyesületi elnök. Bizottsági tagok lettek: *Biró Imre* abaligeti plébános, ifj. *Driesz Lajos* pécsváradai földbirtokos, *Dulánszky Adolf* volt püspöki uradalmi kormányzó, *Hegedüs Imre* káptalani számtartó, *Jakabffy Imre* állami állattenyésztési felügyelő, ifj. *Jeszenszky Ferenc* bükkösi földbirtokos, *Jeszenszky Tódor* ibafai földbirtokos, *Komlósi Elek* állami gazdasági szaktanár, *Mándi Béla* szentlőrinci földbirtokos, *Mikes József* magyar-peterdi urad. bérlő, *Miksik Ákos* állami állatorvos, *Nedopil Antal* laskafalui urad. bérlő, *Rézler István* garéi bérlő, *Sey László* kir. tanácsos, dr. *Stein Lajos* földbirtokos, *Szeép László* megyefai bérlő, *Szilágyi János* vincellér képezdei igazgató *Toll Gyula* cinderi-bogádi földbirtokos, *Vörös Mihály* egyesületi titkár. A szemle és díjkiosztás után a »Vadember« szállodában társasbéd (melyen egy teríték ára 4 korona) fogja a vásárt befejezni.

— (A megyei tisztviselők hálája.) A baranyavármegyei tisztviselők kara tegnap délután értekezletet tartott, melynek tárgyát az képezte, hogy miként hálálják meg báró *Fejérváry Imre* főispán amaz odaadó gondosságát, melylyel a belügyminiszternél közbenjárt a tisztviselők fizetésjavítása érdekében.

— Szerelmes vagyok! — mondá nyomatékkal *Aladár* — s várta a hatást.

— Ha jól emlékszem, ezen kezdtek a diskurzust — véle *Jolánka*. — Valami újat mondjon.

— Ujat? *Jolánka*, én magába vagyok szerelmes! — Ezt *Aladár* nem tudta tilve elmondani, e szavaknál felállott.

Jolánka arca nem változott, hisz úgy is tudta, mit *Aladár* mondott. Mindazonáltal mélyen lehajolt munkájára s még mélyebben hallgatott.

— *Jolánka* feleljen, az égre kérem, szeret-e csak egy picit engem? Még mindig nem felel? Kétségbevit némaságával! Esedezem, ne gyötörjön tovább, mert . . .

Nem folytathatta tovább. *Jolánka* bájos mosolylyal tekintett *Aladár*ra s csendesen csak ennyit mondott:

— Igazam volt, mikor azt mondtam, hogy maga nagy gyerek! Jogász léte nem tudja azt a nagy igazságot, hogy aki hallgat, az beleegyezik.

Aladár *Jolánka* keze után kapott s épen ajkához emelte, mikor belépett a mama. A megvallott szerelem visszaadta az eszét. A mama kérdő pillantására rögtön megmagyarázta a szokatlan jelenetet.

— Bucsuzom nagyságos asszonyom. Sietek, mert némi dolgom akadt.

— Pedig — szólta a mama — sétálni akartam hívni.

— Sétálni? Óh kérem szívesen, majd holnap is elvégzem a dolgomat.

S úgy lőn. Együtt mentek s nagyon előre siettek. Elmesélték egymásnak, hogy mennyire is szeretik egymást.

Ez történt azon a szép tavaszi napon.

Az értekezlet melyen *Kosztits Kamill* vármegyei főjegyző elnökölt, elhatározta, hogy egy remek készítésű albumot fog átnyújtani a főispánnak, melyben az összes vármegyei tisztviselők arcképei foglaltatnak. Az értekezlet továbbá elhatározta, hogy *Német Lipót* mohácsi ügyvédnek — ki szintén nagy tevékenységet fejtett ki a fizetésjavítás érdekében — írásbelileg fogják megköszönni fáradozását.

— (A középiskolákból.) Városunk középiskoláiban, azok legfelső osztályaiban befejezték az előadásokat. Az állami főreáliskolában tegnap kezdték meg az írásbeli érettségi vizsgálatokat; a főgimnáziumban pedig a nyolcadik osztályt végeztek ma kapták ki az osztálybizonyítványt, melynek alapján írásbelire, illetve szóbelire bocsjátatnak. A főgimnáziumi maturandusok írásbeli érettségi vizsgálata holnap veszi kezdetét a magyar dolgozattal.

— (Öngyilkos hadapród.) Lapunk tegnap esti számában megirtuk a fiatal öngyilkos hadapród *Jerfy Andor* tragédiáját. Tegnap este érkezett Pécsre az öngyilkos édeatyja *Jerfy Antal*, a győri kereskedelmi és iparkamara elnöke, ki akként intézkedett, hogy kora sirba szállt gyermeke holttestét otthon Győrött fogják örök nyugalomra helyezni. Ma délután 3 órakor szentelte be itt Pécsen a kettős koporsóba zárt holttestet *Kozári Gyula* a honvéhadapródiskola lelkesze a hadapródiskola paroncsnoksága és növendékei jelenlétében, azután a megható bucsu után kiszállították *Jerfy Andort* a vasutra, honnan a négyórai vonattal Győrre szállították s ott fogják a család sirboltjába örök nyugalomra helyezni.

— (A „Petőfi-kör“ kérelme.) A pécsi »Petőfi-kör«, mely a magyar köznevelődés terjesztése s a magyar ifjúság szellemének hazafias irányban való fejlesztése érdekében küzd azokban a körökben, hol isten-, Haza- és Nemzetellenes pártok máris nagy pusztításokat okoztak a nemzeties érzésben, abból az alkalomból, hogy alapszabályait a belügyminiszter ellátta a bemutatási záradékkal, városunk hazafias köreihez azzal a kéréssel fordul, hogy az ifju egyesületet nemes céljai megvalósításában támogatni s különösen az alapítandó könyvtár gyarapítására nélkülözhető könyveket, folyóiratokat adományozni szíveskedjenek. Ilyen adományokat lapunk szerkesztősége is készséggel közvetít.

— (Napfogyatkozás.) Ennek a hónapnak 21-ik napján, hétfőn, érdekes csillagászati eseménynek lesz szinterévé a kék menybolt. Teljes napfogyatkozást jósolnak erre a napra a messzelátók tudósai, a melynek azonban Budapesten egyik része látható csupán. Délután egy óra 29 perckor kezdi az ujhöld eltakarni a nap korongját s a teljes sötétség 2 óra 30 perckor áll be. Esti 6 óra 50 perckor ér véget azután az érdekes tünemény. A napfogyatkozás Észak- és Közép Amerikában, Európában és Nyugat-Ázsiában figyelhető meg. Budapesten az új hold korongja 4 óra 26 perckor érinti a napot és 6 óra 20 perckor távozik róla kelet felé. Ezen a napon 7 óra 43 perckor áldozik le a nap. A mi a Hungária bolygót illeti, arról tudnivaló mindenképp, hogy ez az egyetlen magyar égi test. 1898-ban fedezte fel *Wolf Miksa* asztronómus és minthogy ugyanabban az esztendőben volt az asztronómusoknak kongresszusuk Budapes-

ten, halából vagy kegyeletből Hungáriának keresztelte el az új aszteroidát. A mi aktuálisabb teszi a »mi« bolygónkat, az a körülmény, hogy az idén ismét megjelent az égboltján. Már a pályáját is ismerik. Valamennyi aszteroida körforgási ideje közül az övé a legrövidebb, azaz hogy az egy Erus, a mi bolygonkké t. i. 990 nap.

— (Tizenegy éves találkozó.) *Orbán Márton*, Baranyavármegye aljegyzője Pécsen, ez uton kéri fel volt iskolatársait, hogy az 1889. évben megbeszélte 11 éves találkozó határnapjának megállapítása végett vele jelenlegi tartózkodási helyüket közölni szíveskedjenek.

— (Örültek városa.) *Lefèvre dr.*, a francia kínai gyarmatok orvosa fedezte föl ezt a furcsa várost. Az örültek városa Franciaország kínai gyarmatában fekszik és Ban-Kaune-nak hívják. Háromszáz lakosa van. Ha a környéken valaki megőrül, kínai szokás szerint, azonnal odaszállítják. Az örültek teljesen szabadjukra vannak hagyva, de nincs is szükség fölügyeletre, mert kevés kivétellel csendesen éldegélnek s nem okoznak kárt senkinek. Időről-időre a szomszédos falvak lakosai élelmiszert visznek az örültek városába.

— (Családi dráma.) Prágában *Jellinek Ferenc* bányamunkás, a ki gyermekével rendkívül nagy szükségben tengette életét, egy közeli erdőben megkísérelte gyermekeit megölni. Három gyermek súlyosan megsebesült, a legfiatalabb, a ki alig hároméves, nyomban meg is halt. *Pisztolya* utolsó töltését azután a szerencsétlen munkás maga ellen irányította, de nem talált *Jellinek*et elfogták. A bíróság előtt leirhatatlan nyomorával védekezett!

— (Veszedelmes betegség.) A kis *Gyuri* nagybeteg lett. Háromszor egymásután elesett és az anyja sietve orvosért küldött. Az orvos, a kissé rövidlátó doktor bácsi, csakhamar megérkezett és megkezdte munkáját.

— No, mi baja a *Gyurikának*?

— Kérem, doktor ur, ma reggel az ágyban felöltöztetem a gyereket, ráadom a nadrágocskáját, begombolom a kabátkáját, azután leállítom a gyereket a földre. Zsupsz, a gyerek elesik. Főlemelem, újra talpra állítom zsupsz, a gyerek újra elesik. Megijedek. Mondom, ennek a gyereknek valami nagy baja van, de még egy kísérletet teszek. Odamegyek talpra állítom, zsupsz, a szegény gyerek harmadszor is elvágja magát. Hát akkor sietve a doktor urért küldtem.

— No, majd meglátjuk. Hol a beteg?

A szobaleány a karján behozza a gyereket és az ajtónál a földre állítja. Zsupsz, a gyerek elesik. Szeretett volna fölkelni, de nem tudott szegény, ott vergődött tehetetlenül a földön.

— Hadd lássam csak még egyszer, mondja az orvos.

A *Gyurit* helyre állítják, újra elesik és megteszi azt még kétszer. Az orvos a szemüvegét törölgetti.

— Hm, nagy baj! Paralizis. Hozzák csak ide a gyereket, hadd vizsgálom meg.

A gyereket oda viszik, az orvos végig tapogatja, azután kacagni kezd.

— De kérem asszonyom, persze, hogy elesik a gyerek. Igazán nagy baja van. Rosz-

szul öltöztette föl. Mind a két lábászárát a nadrágnak ugyanegy szárába bujtatták.

— **(Bús az idő.)** Így kezdődik egy régi magyar hallgató nóta. Hej de nagy igazság! Nem is annyira bús az idő, mint szomorú, nagyon szomorú. A gazdák meg elke-seredetten dudolhatják a nóta folytatását: Bús vagyok én magam is! Nem is csoda. Micsoda idő. A fagyos szentek napjai elmúltak s Orbán napja sincsen még s oly hidegek járnak, hogy a meleg gunya ugyancsak elkel. Rossz csillagok járnak. Hiszen ha láthatnánk is egy rossz csillagot, még tudnánk reményleni is, de felhő eltakarja szemünk elől a csillagos eget. A borus, minduntalan való eső, zápor, majd felhőszakadás, késő őszi, majdnem téli hideg: ez az idej május, ilyen a tavasz legszebb hónapja. Bizony aggódva kérdezhajjuk a költővel: Lesz-e gyümölcs a fán? S utána tehetjük: Hát kenyér lesz-e a gyümölcshez, ha ugyan elvétve akadna gyümölcs?!

— **(Egy kis lopás.)** Folyó hó tizenharmadika és tizennegyedik közötti éjjelen Szalántán a községi bíró, Ivesics Mihály és Ivesics András lakásán lopás történt. A nevezettektől mindedig ismeretlen tettesek, kik a legnagyobb valószínűség szerint szalántai suhancok lesznek, elvittek öt darab steszlit, azaz kocsi-külső-ütközőt. A károsultak kára tíz korona. Az esetet bejelentették s most erőlyesen keresik a steszli tolvajokat.

— **(Vókányiak plébános nélkül.)** Még a múlt héten töltötte be a megyés püspök Kiss Rezső himesházi káplánnal az üresedésben levő vókányi plébániai állást. Ennek hírére összeült a »gmoán« és elhatározta, hogy miután nekik nincs patronátussal bíró földes uruk, hát ők akarják gyakorolni a patronátusi jogokat és a megyéspüspök által kinek egyedül van jogában a kinevezés — kinevezett plébánost nem ismerik el. A »Vorstand« ezen bölcs határozatáról értesülvén az ujjannan kinevezett plébános, mivel látta a barátságatlan hangulatot, benyújtotta lemondását, melyet a megyéspüspök el is fogadott.

— **(Halálozás.)** Németh Boldizsár ügyvéd ma délután hetvennyolc éves korában elhunyt. Temetése f. hó 19-én d. u. 5 órakor lesz a Vámház-utca 18. számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 19-én reggeli fél 8 órakor tartják az Áposton téri plébánia templomban. Az elhunytat özvegyén kívül hat gyermeke és kiterjedt körű rokonság gyászolja.

— **(Árpádi lakodalom.)** Nagy ünnepség vagy on Árpád községben! Pucher János községi bíró fia és leánya egyszerre tartják lakodalmukat. Ma reggel muzsika szóval, saját bandájukkal indultak el községükből s Pécsre érkezve az egész várost betöltötte a harsonák lakodalmos éneke, mely mellett a két menyasszony s vőlegény násznépe ünnepi ruhákban s még ünnepélyesebb arccal masírozott a városháza elé. Itt a banda megállt s kettőzött buzgalommal fujta mindaddig, míg a lakodalmos menet fel nem ért az anyakönyvvezető elé. Az új párokat aztán ismét hangos muzsikaszóval fogadta az árpádi zenekar. A nagy ünnepi riadózásnak az egész piac volt a nézője. A városházától egyenesen a ferencrendiek templomába mentek, hogy frigyüket egyháziilag is megáldassák. Az árpádi muzsika hangjaira persze, hogy megtellett minden ablak

kiváncsiakkal. A lagzira értesülésünk szerint kimentek Vaniss Sándor főszolgabíró, Forray Valér szolgabíró stbben.

— **(Megerősített alapszabályok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a baranya-szentlőrinci és vidéki ipartestületi békéltető bizottság alapszabályait f. évi 27.461. sz. alatt kelt rendeletével az 1881. évi XVII. t. c. 141. §-a alapján jóváhagyta.

— **(Rendkívüli közgyűlés a vármegyén.)** Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága május 28-án d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Belügyminiszter leirata a folyó évi házipénztári költségvetés tárgyában. — 2. A közp. gyámpénztár 1899. évi számadásai és mérlege. — 3. Alispán jelentése a sásdi járásbírósi fogház kiépítéséhez igénybe venni szándékolt vármegyei telek eladása tárgyában. — 4. Pall község képv. testületének határozata a község nevére telekkönyvezett erdő átíratása tárgyában. — 5. Siklós nagyközség képv. testületének a »Pelikán« nagyvendéglő kiépítése tárgyában hozott határozata. — 6. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

— **(Új regényünk.)** Mai számunkban egy új, nagyérdékű regény közlését kezdjük meg, a mely legnagyobb szenzációját képezi az angol irodalomnak. A regény címe: *Transzváli regény*. Szerzője pedig H. Rider Haggart, egyike a legelső regényíróknak. Érdeket kölcsönöz a regénynek az, hogy a történet Transzvalban játszódik le s szereplői közt burok is vannak, akik most az egész művelt világ figyelmét magukra vonják. Érdekesen festi a regény transzváli viszonyokat, a bur nép szokásait, életrendjét stb.

Művészet, irodalom.

○ **Halál.** Az életnek és művészetnek örök tárgya; örök rejtély az emberi ész előtt. Fordult is hozzá gyakran minden művészet. A költők költője, Shakespeare, Hamlet V felvonásában tette le gondolatait a halálról, ott van az a classikus néhány sor is Julius Caesar haláláról:

Fejedelmi Caesar, ha föld röge lett,
Lyukat tőm, hogy kizárja a szelet,
Oh, hogy ki egy világ félelme volt,
E sár most a repedt falon fölt.

Shakespeare különben többször is visszatért e nagy halálhoz, Caesaréhoz, mely megrázta a földet. Egy nagy tragédiát is irt róla. — E nagy halál történetét mondja el a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 54. füzetében, mely Julius Caesar pályájának alkonyát írja, — jobban mondva: festi — le. A könyv Geréb József műve. A tizenkét kötetes munka szerkesztője Marcali Henrik egyetemi tanár, a rómaikról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

○ A »Zenélő Magyarország« zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent X-dik füzetében a következő szép zenemű ujdonságokat közli: I. *Buday Istvántól* »Játszik a szél«. Balatoni nóták. II. »Bar-Kochba« operából a »Malom dalt«. III. Bar-Kochba operából a »Mint a virág, mit letör a szél« dalt. IV. Mendelssohn Bartholdy Bódog. »Dal szöveg

nélkül« classikus szépségű szalon darabját. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a »Zenélő Magyarország« minden egyes füzete. Évenként 24 füzet, minden füzet tíz-tíz oldal hangjeggyel tartalommal jelenik meg a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 8 korona, félévre 120 oldal tartalomra 4 kor. Előfizethető a most folyó II. évre a »Zenélő Magyarország« Klökner Ede zenemű kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. alatt, honnan megismerésre mutató füzetet ingyen és bérmentve küldenek.

○ **A tenger királynője.** Nem valami modern angol misszről van szó, aki óriási vízmedencében végez vizalati mutatóanyagokat, hanem a tenger igazi királynéjáról, akiben hittek, akinek aldoztak az emberek, aki Nereus leánya s Poseidon felesége volt, kinek szentelt ligetekben fehér márvány szobrai ragyogtak és csókolták azokat a déli nap aranybitor sugarai s a délszaki föld szivárványszárnyu pilléi. Könnyed báját megkimélte a mindent elpusztító emberi kéz, s megkimélte még a láva is. Most gyönyörű színes reprodukcióban jelent meg a Nagy Képes Világtörténet 68. füzetében, művészi mellékletül. A 12 kötetes munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, a IV. kötet szerzője dr. Borovszky Samu. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Törvénykezés.

Meglőtt kukoricatolvaj.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 17.

Ma délelőtt kilenc órakor tartotta meg a pécsi kir. büntető törvényszék esküdtbírósa a büntető főtárgyalást Bárác András mohácsi lakos elleni bűnygyben, ki a szándékos emberölés büntetésének kísérletével vádoltan került az esküdtbíró elé.

A törvényszék a következőleg alakult: elnök Simon József kir. törvényszéki bíró, szavazó bírák Kossér János és dr. Jobszt Béla kir. törvényszéki bírák, mint jegyző Kelemen László kir. törvényszéki jegyző szerepelt, a vádhatóságot Gyenes József kir. alügyész képviselte, vádlott védője dr. Kelemen Mózes pécsi ügyvéd volt. Miután a vádlott gyengén beszéli a magyar nyelvet, tolmács segélyével hallgatták ki s mint tolmács Nádor József kir. törvényszéki hites szerb tolmács működött közre.

Miután Simon József elnök néhány perccel kilenc óra után a főtárgyalást megnyitotta, a szokásos formások megtörténte után elővezetik Bárác András vádlottat, ki az általános kérdésekre hallgattatva ki, előadja, hogy Bárác Andrásnak hívják, negyvennégy éves, rom. kath. vallású, nő, földműves-napszámos, három gyermek atyja, vagyontalan, büntetlen.

A vádlottnak az általános kérdésekre történt kihallgatása után következett

(Az esküdtek kisorsolása)

Simon József elnök mindenk előtt megállapítja, hogy Novák Péter korcsmáros (Siklós), Brázay Kálmán földbirtokos (Pellérd) esküdtek nem jelentek meg, míg Mihálovits Ferenc építész, betegsége folytán nem jelenhetvén meg, elmaradását orvosi bizonyítvánnyal igazolja. Ezek alapján konstatálja az el-

nők, hogy mindössze huszonhét esküdt jelent meg, ezek közül tizennégyre szükség lévén, tizenhárom sorsolható ki. A tizenhárom közül hatot a vádló, hetet pedig a vádlott lesz jogosítva visszavetni.

Mind a kir. ügyész, mind a védő dr. Kelemen Mózes elvén a visszavetés jogával, az esküdtszék következőleg alakult:

Esküdtek: *Cirják Ignác* korcsmáros, *Zsilinszky Lajos* vendéglős, *Mórits Géza* kádár, *Honthy István* hírlapíró, *Teleky Zsigmond* borkereskedő, *Antoni Gusztáv* bányaigazgatósági helyettes főnök, *Klein Ádám* asztalos, *Kopic Imre* lakatos mester, *Engedi József* rézműves, *Marton Ferenc* gabonakereskedő, *Horváth Dániel* háztulajdonos, *Mihálovits György* háztulajdonos. Pótesküdték: *Ivánovits József* korcsmáros és *Gundy György* kovács mester.

Az esküdtszék megalakítása után az elnök öt percre felfüggesztette a főtárgyalást, szünet után pedig

(Bárác András kihallgatása)

következett.

A kihallgatást megelőzőleg *Simon József* elnök felolvasta a vádhatározatot, melynek indokaiból kitűnik, hogy *Bárác András* mohácsi lakos múlt 1899. év szeptember hó 22-én este ugy hat és hét óra között, a mohácsi szigen levő kukoricásában *Stefanovits Jánost*, ki lopási szándékkal ment kukoricásába — egy csövű elöltöltő vadászfegyverével meglötte.

Elnök: Beismeri vádlott a bűnösségét?

Vádlott: Nem. Majd előadja hogy *Stefanovits Jánost* nem szándékosan lötte meg, miután nem is tudta s nem is látta, hogy ki jár a kukoricásban. Azt tudta, hogy néhány kóbor kutya szokott a kukoricásban mászkolni s ezek ellen és vadászás céljából hordott magával fegyvert. A jelzett estén is, mint

rendesen mindennap, kint járt a kukorica földjén, midőn tőle körülbelül tizenöt tizenhat lépésnyi távolságra a kukorica levelek között susogást hallott. Azon hiszemben, hogy kutya garázdálkodik ott, lekapta válláról a fegyvert, de óvatosságból oda kiáltott: »Ki az?!« Választ nem kapván, arra felé lött, mire egy kutya szaladt ki a kukoricából.

Emberi hangot vagy jaj-szót nem hallott s így a lövés után, mint a ki jól végezte dolgát, hazament.

Másnap reggel aztán a csendőrök letartóztatták s bevitték a mohácsi kir. járásbíró-ság elé s ő csak itt értesült arról, hogy állítólag *Stefanovits Jánost* meglötte. De ezt most is tagadja, sőt kizártnak is tartja, mert ő kutyára lött, azt látott is, de ember akkor, mikor ő a puskáját elsütötte, nem is járt a kukoricásban.

Elnök: De hiszen maga a csendőrök és a vizsgálóbíró előtt beismerte, hogy a tolvajok ellen tartotta a fegyvert s panaszkodott is, hogy száznegyven cső kukoricája hiányzik?

Vádlott: Az nem igaz. És ha ezt mondtam a csendőröknek, akkor rosszul mondtam, mert meg voltam ijedve s mert nem értettem meg egészen a hozzám magyarul intézett kérdéseket.

Elnök: A lövés pillanatában, hogy tartotta a fegyvert? Célzott vagy pedig csak támasztotta a puskát?

Vádlott: (mutatja) Így lefelé tartottam.

Elnök: Akkor hát mégis, hogy lehet az, hogy sértett *Stefanovics Jánost*, aki magas ember, épen bal combján, csipőjén és karján sebesült meg?

Vádlott: Lehet, hogy a lazán tartott puská a lövés pillanatában felfelé rándult s így történt a sebesülés.

Elnök: Mivel volt töltve a puská?

Vádlott: Kacsasérrel.

Miután az elnök vádlotthoz több kérdést nem intézett, következett a sértett:

(*Stefanovics János* kihallgatása.)

Stefanovics János az általános kérdésekre kihallgatva előadja, hogy negyvenkét éves, róm. kath. vallású, nőtlen napszámos, mohácsi lakos, vagyontalan, büntetlen.

Elnök felszólítására előadja, hogy hetvenháromnapig volt a szenvedett sérülések folytán *Mohácson* kórházi ápolat. Vádlott megbüntetését nem kívánja, csupán tekintettel a szenvedett kárra és arra, hogy a sebesülés következtében munkaképessége csökkent, egy-százhatvan korona kártérítést kér.

Majd az esetet a következőleg mondja el:

Múlt évi 1899. szeptember hó 22-én körülbelül nyolcvan napszámos társával mint kubikus a mohácsszigeti végáttöltésnél dolgozott. Este a munka után, körülbelül hat óra tájban társai vacsorát főztek, ő pedig elment kukoricát keresni.

Elnök: Volt magának joga valamelyik földre lépni?

Stefanovics: Nem volt.

Elnök: Tehát lopni akart?

Stefanovics: Hát kérem körülbelül így volt. (Derűtség.)

Sértett elmondja ezután, hogy alig ért be a kukoricásba, még hozzá sem ért a szárahhoz, *Bárác András* már meglötte.

Elnök: Honnan tudta, hogy *Bárác* lötte meg? Ismerte?

Sértett: Véletlenül hátra fordultam s ekkor láttam a puská villanást, melynek fényénél, meg még világos is volt, megismertem *Bárác Andrást*, kit azelőtt már többször láttam, de nevét nem tudtam. Mikor lövés talált, hirtelen megfordultam s sietve menekültem társaimhoz, hol a tűznél összerogytam.

Ezután még *Simon József* elnök, Gyenes

szempillantásra már úgy eltűnik, mintha sohasem is létezett volna.

Tagbaszakadt férfi volt, aki ezt az életbölcsest monda. Vörös szakállal övezett arca marcona, a szeme azonban kek és szelid tekintetű. Hangosan felkacagott hogy milyen bölcselkedő kedve van, majd sjambockjáva (rinocérus-ostor) gyorsabb menésre ösztökélte paripáját

— Ma már aligha érjük el az öreg Croft hajlékát — sopánkodott. Legalább tudnám biztosan, hogy jó uton járok. Azt mondta az utmutató búr, hogy a második kanyarulatnál térjek jobbra.

A töprengéséből patkódobogás riasztotta fel. Négy-öt száz lépésnyire tőle, pony vágatott feléje; a hátán hölgy ült. Mögötte nagy lépésekkel óriás struc közeledett, hatalmas szárnyaival erősen evezve. A pony minden erejét összeszedve menekült előre, de mégis utólérte a világ leggyorsabb állatja s a lábának egy ütésével, mely erős volt, mint az ólombot sujtása, földreterítette a kis lovat, majd a nő felé sujtott. Nem találta. A fiatal leány erre villámgyorsan talpra szökött és lélekszakadva szaladt a lovas felé, de mielőtt még elérhette volna, már mellette termett a struc. Most hirtelen feléje ugrott. A leány erre arccal a földhöz vágódott és némán tűrte, hogy a hatalmas állat keresztül-kasul gázoljon a testen.

Most a lovasnak csapódott a struc. John Niel kapitány legjobban szeretett volna megugrani, de gentleman és tiszt létére nem hagyhatott oltalom nélkül egy védtelen hölgyet. Leugrott lováról s kezében az ostorral, szembenézett támadójával. A struc nekiment, de elhibázta az ugrást. Ezt a körülményt felhasználta a kapitány s erős

TRANSZVALI REGÉNY.

IRTA:

H. RIDER HAGGARD.

PÉCS, 1900.

A PÉCSI FIGYELŐ KIADÁSA.

József kir. alügyész, Kelemen Mózes dr. védő, Honthy István, Antoni Gusztáv, Cirják Ignác esküdtek intéztek sértetthez néhány, az eset megtörténte, helye, ideje s körülményeire vonatkozó, többé-kevésbé lényeges kérdéseket, mivel Stefanovits Jánosnak sértettként való kihallgatása végetért.

Az elnök ezután felolvastatta a mohácsi közpórház igazgatóorvosa által kiállított orvosi véleményt, mely szerint Stefanovics János több söréttel gyöngén töltött fegyverből kapott lövés által sérült meg, mely lövés tekintettel arra, hogy a sértett bal karján, csipőjén és lábszárán támadt folytonossági hiányok egyike körül sem látszik pörkölés, vagy kormozás, körülbelül hét méter távolságból (mi megfelel a 15—16 lépésnek) intéztetett Stefanovics Jánosra. A szenvedett sérülések gyógyulása hosszabb időt vesz igénybe, azonban keresetképeségére nincsenek befolyással.

Az orvosi vélemény felolvasása után Simon József elnök, sértett ama állításának bizonyítására, hogy nem sérült, hanem nagyobb méretű vagdalt ólomdarabokkal lőtték meg, melyekből néhány még most is testében van, elrendelte, hogy Jellasich István dr. törvényszéki orvos ez irányban megvizsgálja Stefanovics Istvánt és vizsgálata eredményéről a főtárgyalás folyamán jelentést tegyen, mely vizsgálat megejtése végett tíz percre a főtárgyalást felfüggeszti.

Szünet után Jellasich István dr. törvényszéki orvos adta elő véleményét, elfogadván az orvosi látellelet, de kiemelvén, hogy a sértett munkaképességében a sérülés által nem lett akadályozva.

Stefanovics János meghittetését indítványozta ekkor az ügyész, de a védő ellenezte ezt. A határozatot a bíróság a tanúk kihallgatása utánra halasztván, következett a tanúk kihallgatása.

(A tanúk.)

Faragó Mihály, szegedi kubikus, a vádlottnak feleségéről távoli rokona. Vacsorát főztek künn a töltesen, mikor Stefanovics elment a kukoricásba. Ugy hét óra tájban hallottak egy lövést. Majd jött Stefanovics véresen és így szólt hozzájuk:

— No, én most megkaptam a magamét!

— Meglőttek? — kérdezte tanu tőle.

— Meg — felelte az, de nem mondta meg, hogy ki lőtte meg. Csak annyit mondott, hogy a sötétben nem látta, ki volt. Tanu tudja, hogy a sértett eljárógatott kukoricát lopni. Kutyákat a kukoricásban járni nem látott. Barácot többször látta, de fegyver sohasem volt nála.

Lácsán László mohácsi gábor tizenhárom éve ismeri vádlottat, ki ellen semmi rosszat sem tud. Tudja hogy Bárác kukoricáját gyakran lopkodták. Stefanovics meglövetéséről hallott másoktól, de mindenki az mondta, hogy a sértett sem tudta megmondani ki lőtte meg.

A tanúk kihallgatása ezzel végetért, Stefanovicsot vallomására a törvényszék megesküdtette.

Beregi Vinko sokac földmivesnek szintén lopkodták a kukoricáját a kubikosok. Odament hozzájuk és figyelmeztette őket, hogy ne bántsák a kukoricáját, mert a kit meglóg, azt ledorongolja. Stefanovics erre azt mondta neki:

— Van itt elég kukorica; a magamét nem bántjuk.

A meglőtt sértettel ő nem beszélt, csak hallotta másoktól, hogy sértett nem tudta megmondani, ki lőtte meg. Őt is megesküdtették a vallomására.

Kersits Márton vitte kocsiján a meglőtt sértettet a szállásra. Kérdezte tőle, ki lőtte meg s a sértett azt felelte, hogy nem tudja.

Azt sem tudta, kinek a földjén akart lopni kukoricát és azt mondta, hogy a fegyver vilanásakor nem látott senkit.

— Valahonnan a kertekből lőttek rám. Ez volt az egész, a mit felvilágosításul mondhatott a sértett neki.

Stefanovicsot ekkor szembesítették Faragó tanuval, a ki szemébe mondta, hogy nem tudta megmondani, ki lőtte meg.

Ekkor félegy volt s a tárgyalás folytatását az elnök félhárom órára tűzte ki.

(Délután.)

Fél három órakor nyitotta meg újra Simon József elnök a büntető főtárgyalást s miután úgy az esküdtek, valamint a vádló, védő, vádlott és sértett jelenlétét konstata, felhívta a kir. ügyészt, mint a vád képviselőjét és Kelemen Mózes dr. védőügyvédet az esküdtekhez intézendő kérdések előterjesztésére.

A közvádoló egy főkérdést, Kelemen Mózes dr. védő pedig három fő- és három mellékérdést terjesztett be, melyek fölötti tanácskozásra a törvényszék husz pernyi időre visszavonult. Ezután következett

(a vádbeszéd.)

Gyenes József dr. kir. alügyész mindekelőtt a bűncselekmények kísérletének ismérveit magyarázza az esküdteknek s felemlíti, hogy vádlott nem kutyák ellen akarta kukoricását megvédeni, mert tanúk vallomásával beigazolást nyert ama tény, hogy a vádlott nem egyszer panaszkodott arról, hogy kukoricásából lopnak. Már pedig lopást kutya el nem követhet. De, hogy Bárác András nemcsak tudta, miszerint emberek járnak a kukoricásban, hanem a lopással egyenesen Stefanovics Jánost vádolta, az beigazolást nyert a vádlott ama tényével is, hogy egy alkalommal panaszt is emelt lopás miatt a hatóságnál Stefanovics ellen. Te-

ELSŐ FEJEZET.

Johnnak kalandja van.

Forrón tűzött a nap; még a transzváli égálgához is tulerős volt a heve. Két hét óta nem szántott erre felé a zivatar. Bágyadt és szintelen fű, fa, virág. A tikkasztó meleg gyilkos lehetétől elkábult minden. A giz-gazos országutat, mely szögletesen, kanyargósan haladt, összeért, majd ismét szétágazódott, mint a női karon az erek. vastagon ellepte a vörösesbarna por. — Napszállta volt, ilyenkor elpihen a száraz szél, csak itt-ott nyargal, kavargó valami porörvény, majd legalább ötven lábnyi magas oszlopot emel a magasba, hogy a másik pillanatban szétöntse.

A hirtelen megtisztult láthatáron egy lovas alakja bukkant elő. A férfi csupa verejték és por; a lova is. Halálosan fáradtak mind a ketten. Az égető szélvihar minden csontjukat megropogtatta — a kafferek nyelvéen szolván. Ilyen időben négy óra hosszat nyeregben ülni, bizony nem tréfaság. A portölcser ismét kiszélesedett.

— Olyan a szél játéka, akárcsak az ember sorsa — mormogta boszusan a jövevény. Felbukkan valahol, esetleg némi port ver fel az élet ösvényén s a másik

hát Bárác András múlt év szeptember 22-én alkonyatkor puskával a válián kimént kukoricásába s kétségtelenül meggyőződve, miszerint ember jár, célzott, fegyverét elsütötte és a kukoricásban levő Stefanovic Jánost meg is sebezte. Hogy a lövés nemesebb részeket nem sértett, hogy a lövés nem halállal végződött, azt csak a véletlen okozta s így lett a szándékos emberölés büntetéből, annak befejezetlen voltánál fogva csupán a büntett kísérlete.

Lényegtelen, hogy felismerte-e vádlott a sértettet. A vizsgálat s főtárgyalás adataiból kétségtelenül bebizonyítva látja a kir. ügyész, hogy a vádlott a kukoricásban mozgó, bár ismeretlen alakot életétől akarta megfosztani s ez ölési szándék abban a pillanatban fogamzott meg agyában, mikor a mozgást meghallotta.

Tíz perc szünet után Kelemen Mózés dr. védő beszél a vádlott érdekében.

Szép hasonlattal kezdi védő beszédét. Szembe állítja a sértett lopási szándékát a vádlottnak, ki élte kenyerét már javarészen megetté, eddigelé büntetlen előéletével. A vizsgálat s főtárgyalás során felmerült adatokból bizonyos, hogy vádlott a sértettet s viszont nem látták egymást az est sötétjéig s egyéb fizikai akadályok miatt, vádlott csak másnap tudta meg a csendőröktől, hogy ő valakit meglőtt s így nem kétségtelen, hogy vádlott lőtte meg csakugyan a sértettet annál kevésbé, mert tanu nincs, ki magát a bűnesetet látta volna. Ismertetvén a szándékos emberölés kísérletének, a súlyos testi sértés büntetékének s a gondatlanságból okozott súlyos testi sértés kriteriumait, mint az esküdszéknek ez esetben bemutatott kérdéseket s azt a konzekvenciát vonja le, hogy csakis az utolsóban mondható ki bűnösnek. Mindazonáltal tovább megy s meggyőződése szerint vádlott tulajdonát, megélhetését s így életét védte, büntette nem eshetik beszámítás alá s azért kéri védecének felmentését.

Ügyész reflektálva védőüggyvéd beszédére, igyekszik kimutatni, hogy jelen esetben igen is ki lehet mondani Barácra a bűnösséget a szándékos emberölés kísérletét illetőleg.

Védő viszonzválaszában reflektál a kir. ügyész válaszára s argumentumait röviden összegezi.

Az esküdszék visszavonulván háromnegyed 6 órára hozta meg a verdiktet, mely szerint a szándékos emberölés büntetékének kísérletére és a súlyos testisértést magában foglaló második főkérdésre is *nemmel felelték* az esküdtek s vádlottat a harmadik főkérdésben, a *gondatlanságból okozott súlyos testisértés vétségében mondták ki bűnösnek.*

A törvényszék erre vádlottat egy havi fogházra ítélte.

Az ítélet jogerőssé vált.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. május 17. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 757.8 (emelk.)
Hőmérsék = 8.1 °C.

> maximuma: 18.2 °C
> minimuma: 9.8 °C.

Páranomás: 6.6 mm.

Relatív nedvesség: 74.

Felhőzet: 8° Cum. W.

Szélirány s erő: N. W. 2.

Csapadék 24 órai: 2.9 mm. —

Hűvös, derült idő várható?

Dr. Csirer.

TÁVIRATOK.

— **A király csapatszemléje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma reggel Gödöllőről a fővárosba érkezett s holnap szemlélet tart a budapesti helyőrség csapatai fölött.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén befejezték a tőzsdeadóról szóló javaslat tárgyalását. Holnap tartanak még ülést a javaslat harmadszori olvasása végett, aztán Széll Kálmán indítványára a képviselőház július 7-ig nem tart több ülést.

— **Összeférhetlenségi bejelentések.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma ismét három összeférhetlenségi bejelentés érkezett a képviselőház elnökéhez s egy a főrendiházhoz és pedig Neumann Armin képviselő ellen, Rákay László ellen a tolnamegyei vicinális vasútnál elfoglalt igazgatói állása miatt, Heltai Ferenc, mint a vasuti utmutató szerkesztője ellen és Rudnyánszky József báró, főrendiházi tag ellen, mert egy szeszgyár igazgatója.

— **A pestis terjedése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szmirnában konstataáltak a pestis felléptét. Konstantinápolyban rendkívüli óvintézkedéseket tettek a vész behurcolása ellen.

— **A román királyi pár utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A román királyi pár ma elutazott Abbaziából.

— **Öngyilkos tisztviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma Budapestén Mandello Agoston államvasuti ellenőr a harmadik emeletről leugrott s nyomban szörnyet halt. A boldogtalant gyógyíthatlan betegsége vitte az öngyilkosságba.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi május hó 14-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 1114. Gyurin Zsifkó — Eberling Ádám s n. ing. birt. — hh.
1136. Nagy-Dobsza község volt urbéresei — Nagy-Dobsza község kiig. — mv.
1137. Tóth István s t. pártfogó ügyvéd kirendelés. — hh.
1180. Lengács Jovó — Nuspitz Gyula s t. 4041 frt 57 kr. — hh.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 737. Porkoláb Antal — Porkoláb József s t. végrend. érvényt. — hh.
777. Thassy Mária — Gróf Forgách Béla s t. 1800 frt. — ms.
842. Nagy Sarolta — Bogyay Emil 2000 frt. — hh.
1120. Szator Etel — Schmaitzl Ferenc házass. felb. — hh.
1200. Kovács János — Dr. Darányi Ferenc panasz. — vu.
1213. Wagner Antal s t. — Schaumburg Lippe Adolf György herceg ing. birt. — hh.
III. 829. Savics Pál s t. — Geiger Gyula panasz. — hh.
1154. Bartalov Stipó — Szalai Markó végr. — rend.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 832. Wertheimer J. — Salzer Henrik 1059 frt 44 kr. — hh.
860. Kann Armin és fia cég — Haraschek Ferenc s n. 684 frt 96 kr. — rmv.
1018. Nicht Péter — özv. Mittler Mihályné s t. szerződ. kiáll. — rmv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1199. Pili István — Veki Zsuzsanna válóper. — hh.
1209. Sajátovics János — Kozma Anna válóper. — hh.
1210. Horváth Tadia — Lipokatics Marica válóper. — hh.
1211. Jabriczky Irén — Adler Sándor válóper. — hh.
1256. Pella József — Szabó Juli válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 1131. Hajdu Rozália — Pákozdi János s n. ing. birt. — hh.
1148. Honig Mór L. — Ernst R. Dombrowszky 800 frt. — hh.
1169. Horváth József — Csiknari Vendelné 730 frt 10 kr. — mv.
III. 1055. özv. Daukos Jánosné — Ferenc József s t. végr. — rend.
1153. Néh. Kálmán Péter örök. — ifj. Kis Simon Péter s t. végr. — rend.

Előadó: Graff Károly.

- III. 939. Torpis József — Ambrus Frigyesné s t. zjog. — hh.
961. Néh. Appel István hagy. — mv.
979. Első magyar gazd. gépgyár — Kiss Mihály zjog bek. — hh.
1040. Róth János s n. — Landes György s t. tjog bek. — rend.
1041. Handler Ferenc s n. — Landes György s t. tjog bek. — hh.
1122. Volf Béláné — Dr. Volf Béla végr. — csat.
1123. Csáktornyai kir. jbiróság jelentése feati ügyre. — csat.
1124. Dr. Volf Béláné — Dr. Volf Béla végr. — csat.
1140. Veisz Fülöp — Csizmár János végr. — fo.
1141. Karl Henrik — Karl Henrikné tjog bek. — mv.
1151. Melczer Jakab — Bernádnics Teréz végr. — hh.
1165. Krausz Henrik — Neumayer József végr. — mv.

Előadó: Szabokszky Ferenc.

- V. 1009. Keserü István s t. — ifj. Keserü Istvánné törl. — hh.
1198. Marton György — ifj. Kotzó Pál törl. — mv.
1212. Brauner Mánó — Brückner Kázmérné s t. törl. — hh.
III. 1215. Simon Miklós — özv. Mészáros Józsefné s t. végr. — rend.
1223. Czita Erzsébet — Berta János végr. — hh.
1241. M. kir. kincstár — Steiner Antal végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1381. Nagy István s t. lopás. — főtárgy. kitűzve.
1419. Péterman Imréné > — hh.
1423. Bertalan Mihály s t. lopás. — hh.
III. 1396. Hatz József > — rend.
1398. Kovács Teréz > — hh.
1459. Simonka János s t. k. t. sért. stb. — rend.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1412. Pörnyi Mihály gond. ok. suly. t. sért. — hh.
1418. Bálint József suly. t. sért. — hh.
III. 1291. Schmidt Ádám > — mv.
1332. Méhn Ferenc > — rmv.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1357. Blázsits Simonné magzat elh. stb. — hh.
1377. Baumgartner Károly s t. hat. ell. erősz. — hh.
1378. Beke János rágalm. — hh.
1387. Szászvári (Gergics) György s t. ham. tan. stb. — hh.
1411. Lichter József tűzvész ok. — rmv.

Előadó: Nábrácky Lajos.

- V. 4120. Csányi János közokir. ham. — rmv.
1422. ifj. Hering Gáspár gond. ok. emberölés. — hh.
1345. Móric László több. lopás. — főtárgy. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1198. Cs. Szabó István suly. t. sért. — hh.
1240. Berger Antal org. — hh.
1247. Kaszás János lopás. — hh.
1410. Bakonyi Jánosné suly. t. sért. — pót. vizsg.
1449. Farkas István ham. tan. — főtárgy. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi május hó 21. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- III. 1183. Szentlőrincen elhalt Szilágyi György hagy.
1258. özv. Krisztánics Antalné — Szieberth Nándor végr.
1261. Hásságyon elhalt özv. Hoffmann Mártonné hagy.
1271. Kis-Tormáson elhalt Ruppert János hagy.
1313. Néh. Brém József hagy.
1315. Fábos Erzsé — Kis Egyed Sándor s n. végr.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 793. Hagyó István — özv. Hagyó Józsefné és Egedi János és t. özv. Hagyó Józsefné s t. egyesített öröks. pere.
856. Dunaszekcső község legelő felosztás.
862. Grismüllner Antal s t. — Hornung Mihály s t. tjog érvt.
906. Felber Ferencné — Fusz Anna s t. öröks.
936. Czebei Ferenc s t. — özv. Czebei Istvánné s t. végrend. érvényt.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 993. özv. Györy Istvánné — özv. Szücs Mihályné s t. 1320 frt.
 1177. Bodó Rozália és Erzse — Bodó János törv. oszt. rész.
 1178. Pietsch Jakab — Czike Mária s t. 1406 kor. 92 fill.
 1236. Singer Zsigmond — özv. Schlesinger Vilmosné s t. 190 frt 94 kr.
 III. 1208. Löbl Samu s t. — Wolf Zsigmond számad.
 1249. Siklósi takptár — özv. Küllel Zoltánné s t. 150 frt.
 1259. Weisz Bernát — Weisz Henrik értékpapir kiad.
 1310. Schwarcz és Stauber — Pretzlmayer Alajos végr.
 1311. ifj. Briglovits Imre cégbej.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1280. Posgai József — Ferenc Anna válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 1181. Gukszits Mika s t. — Gukszits Tadia s t. ing. tjog.
 1237. Ivancsics János — Kolovratár Mária s t. ing. birt.
 1248. Dr. Lauber Rudolf — özv. Kereky Mihályné 1300 frt.
 1257. Gál Józsefné — Gál József s t. 600 frt.

Előadó: Graff Károly.

- III. 1056. Bödi Zsófi — Sipos István tjog.
 1058. Sandó Sára s t. — Gyenis János perfelj.
 1071. Roheim Henrik — Varga Ferenc zjog. bek.
 1103. Uglisa Zsivkó — Uglisa Ága tjog.
 1152. ör. Furdj József s t. — Novák Iván s t. tjog és zjog bek.
 1182. Buszler János — özv. Korpics Jánosné végr.
 1216. Schmidt Antal s t. zjog bek.
 1218. Strobl György s n. — Erb Istvánné tjog.
 1231. Höning Henrik s n. — ifj. Höning Henrik haszon élv.
 1233. Pécsi sertéshizláló és áruaktár — Kohn Mór — Grósz Lelleni végr.

Előadó: Zsabokszky Ferenc.

- III. 1042. Kadarkut községi hitelszövetkezet — István Sándor végr.
 1260. Löffler Péter s n. — Marovics András végr.

1284. Brunner Rozália — Brunner Károly s t. végr.
 1300. Lampel Róbert — Kelemen Róbert végr.
 1301. Resch János — Balárdi István s t. végr.
 1306. Buzás József — Pap Ferenc s t. végr.
 1314. Illikov Jerkó — Barchet Henrik végr.
 1316. Rubin Károly csödtöm. önként ár.

Büntető tanács.

Előadó: Boz Alajos.

- V. 1460. Miszlovics Antal org.
 1500. Jezernicky Lajos s t. becs. sért.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1481. Zaretits Józsefné emberölés.
 1482. Török László halált ok. suly. t. sért.
 1505. Horváth József s t. suly. t. sért.
 1532. Markó Jakab
 III. 1331. Poszovác Mártonné
 1399. Hedrik Albert s t. lopás, org.
 1558. Kobor József s t. id. ing. jogt. rong.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1417. Klaudner Gyula s t. párviad.
 1421. Berta János s t. erősz. nemi köz.
 1484. Máté Józsefné gond. ok. emberölés.
 1485. Horváth József s t. lopás s org.
 1507. Vastag István sikk.
 1528. Krausz Henrik s t. csalárd buk.
 1546. Keller Róza rágalm.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1413. Illés Jánosné s t. család.
 1425. Molnár István s t. gyilk.
 1451. Galló Mihály s t. szánd. emberölés.
 1527. Hangl János s t. sikk.
 III. 1397. Schön Miksa

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1271. Bika József s t. hamis tan.
 1440. Németh Mártonné s t. hat. ell. erősz.
 1480. Lenárdt Istvánné s t. lopás.
 1483. Esze János, lopás.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

4484. sz.

Tkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Baranyamegyei hitelintézet, mint részvénytársaság kérelmére Dr. Aroffy Rókus végrehajthatónak Taplós Ferenc elleni árverési ügyében, késedelmes árverési vevő, özv. Schmidt Ádámné szül. Taplós Mária elleni 800 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén lévő, Pécs szab. kir. város határában fekvő s a pécsi 1976. sz. betétben felvett A. I. 1522/1. hrsz. 11. sz. háznak Taplós Ferencet illető felére 975 kor. becsárban a pécsi 1976. sz. betétben felvett A. I. 1783. hrsz. 15. sz. háznak Taplós Ferencet illető fele részére 2250 kor. becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi június hó 12-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 97 kor. 50 fillért és 225 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékköpes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi április hó 28-án. A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

